

me în vremea că lemnele tărate, spre a se forma carbuni înălți în centrul grămezii. Când combustia este destul de activă, se astupă comăla, și lucrarea stă așa câte-va ceasuri. În vremea aceasta ese niște fum alb din fața grămezii de șes, care încetează a se lăsa în jos. Atunci se face răscolitorii în acoperișul grămezii, către partea de șes, și ese un fum alb și gros în vremea de câte-va ceasuri, pe urmă fumul acesta devine albastru și cam transparent, aceea ce arată că carbonizarea s'a săvârșit în această parte a grămezii. După aceea se mai destupă răscolitorile adincoace-le de o palmă și jumătate să de două, și această adincoace se urmează prin când răscolitorile ajung aproape de țările de jos. În vremea operației acestia, grămada se lasă în jos, căci lemnela de pe mai 0,30 să de 0,40 din volumul său de carbune.

Проприетății цепенале але карбунелі де лемн.—Карбунеле де лемн este îndesat și greș când provine din calcinația lemnelor celor tari, și șor când s'a produs din lemnele.

Compozibilitatea carbunelii de lemne se scimbă după densitatea lui; carbunеле de stejar, care este prea dens, ia foc mai ușor de cât carbunеле de sinețer, care este foarte șor; de aceea carbunеле de sinețer să de teiș este mai bun pentru prepararea praștii de țără.

Metoda ce se întrebânțează spre a carboniza lemnela are iarși o influență asupra compozibilității carbunелі, și se poate zice că carbunеле preparat prin distilație este tot d'azna mai șor și mai compozibil de cât cel ce s'a dobândit prin carbonizație în aer.

Карбунелеle încetează să arză la temperatura de 240°; când se scoate din grămezii, adesea este prea piroforic. Introduce în magazini când este cald încă, se aprinde câte o dată de sine sinețer; aprinderea aceasta îi vine pentru că carbunелеle poate absorbi lesne aerul atmosferic.

Карбунелеle descompune apa la temperatura romie. Hydrogenul unei devine liber, și oxigenul său se unește cu carbonul spre a forma oxidul de carbon și acidul carbonic.